

■ СТОРІНКА НАШИХ ДОПИСУВАЧІВ

Тихо несе свої води Смотрич, по обидва боки якого розкинулося мальовниче село Бедриківці. Нещодавно бедриківчани почули радісну звістку про високу нагороду орденом «За заслуги» II ступеня народного депутата України Олександра Володимировича Герегу, який зробив багато добрих справ і для нашого села, за що йому широко вдячні і дорослі, і діти. Наші виборці кажуть: таким його створив Бог – для людей жити, про людей дбати. Якби всі депутати Верховної Ради України так само дбали про добробут українців на своїх округах – жити в Україні було б набагато краще.

Олександр Володимирович та його команда «За конкретні справи» нікого і нічого не залишають поза увагою: постійно піклуються про підростаюче покоління, цінують життя людей, вміють з ними працювати і спілкуватися, діляться набутим досвідом і підтримують у скрутних ситуаціях.

Його найвища нагорода – шана і довіра людей

У народі кажуть, що обдарована людина талановита в усьому. Такими є Й Олександр Володимирович та його однодумці: вони сіють зерна доброго, мудрого, щирого, найдобрішого життя. Секрет їхніх успіхів – це величезний багаж знань, умінь, людянності й доброти. Покликання Олександра Володимировича – працювати з виборцями і допомагати громадам.

Пам'ятаю, як на одній із зустрічей з виборцями у нашему селі Олександр Володимирович розповів, що робота і бізнес вабили його ще з дитинства, і він добре пам'ятає, як під час канікул вони, тодішні учні горodoцьких шкіл, польовими стежками йшли та їхали на велосипедах допомагати бедриковецьким колгоспникам збирати урожай зернових культур, і додав: «Так сьогодні мені хочеться пройти тими польовими стежками, де юність ходила...».

Вже традиційно команда «За конкретні справи» до-

лучається до всіх соціальних і святкових заходів, які проводяться на виборчому окрузі. Про це написано і сказано багато. На шпальтах районної газети пишуть і висловлюють вдячність жителі сіл і міста, а також аграрії та колективи закладів освіти, культури й медичини.

А скільки своїх знань і зу́силь вкладають у розвиток Городоччини і проведення заходів перший заступник голови обласної ради Неоніла Андрійчук, депутат обласної ради Володимир Поворозник та члени районної команди «За конкретні справи» Вадим Якубовський, Василь Накутний.

Тож, гарних усім вам успіхів у важкій, але вдячній роботі. Нехай ваше життя стелиться рівною, щасливою дорогою. Ми широко вдячні вам за підтримку сільських громад!

І бедриківчани – ветерани, молодь, школярі – завжди раді вас зустрічати у нашому селі.

Петро ЯМБОРКО,
житель с. Бедриківці

Відзначили річ

Здавалося б, не так багато часу – всього рік, а скільки було проведено цікавих заходів. Це зустрічі з майстринями вишиванок і наглядана демонстрація виробів, зустріч із творчими людьми нашого міста і надзвичайно цікава зустріч з почесним громадянином м. Городка, автором книги «На зламі епох» Василем Володимировичем Скаль-

для членами перші дні об'єднані в кафе Жарті, гуморески дня. А юність фінську бразильську українську взято брали участь в завданнях іграх. На

ським, це і чудове яскраве дефіле весняно-літнього одягу для жінок, і корисні поради різного профілю.

А скільки вражень було в пенсіонерів від екскурсійних поїздок в історичні місця Сатанова, Кам'янця-Подільського, Хотина, в місто над Бугом – Вінницю. У Хмельницькому ми прогу-

явилися без рук грамотами святыми Гречанік, Анатолій Лариса Климівич Борисовим

Туди, де здоров'я...

Сьома година ранку. У коридорах і класних кабінетах школи стоять незвична тиша. Жодної живої душі, окрім нічного сторожа. Невідповідно переодягаються у спортивну форму. Відчиняю двері приміщення шкільного спортзалу і... очам своїм не вірю: два хлопчики ганяють м'яча.

- Доброго ранку, хлопці! – звертаюся.

- Доброго ранку, дядя Коля, - привітно відповідають вони.

Це мої давні знакомі сусідські діти. Старший і вищий на зріст – Віталій, молодший та кремезний – Діма.

- Хто ж вас так рано будить? – цікавлюся.

- Самі встаємо, за звичкою, - відповідають дружно, по-військовому з нетриманою гордістю.

- Молодці, - кажу, - радий за вас, що ви вже настільки самостійні, як справжні офіцери – сильні, дисципліновані та працелюбні. Бачу, і зі спортом дружите – певно, чемпіонами в майбутньому станете?

Хлопці аж ніяковіють від такої похвали, але водночас з цікавістю розглядають у моїх руках ракетку для гри у великій теніс (це мої ранкові тренування).

Щоб задовільнити дитячий інтерес, пропоную поміняти гру в баскетбол на поки що незнайомий ім великий теніс.

Пропозиція моя прийнята з радістю.

Спершу хлопці були трохи розчаровані тим, що не могли належно впоратися з маленьким жовтим м'ячиком. Та вже за хвилини 10 стало очевидно – хлопці здібні і сама гра ім до вподоби. В моїй голові навіть виникла думка навчити їх грати у цю популярну гру.

Після першого тренування пройшло десь за два дні. Як заїжджаючи ранком у спортивний зал школи. Світло фар автомобіля вириває з темряви два хлопчачих силуети з рюкзаками за плечима.

лялися парком ім. Чекмана, відвідали художній музей та музично-драматичний театр ім. Старицького, де переглянули виставу «Як наші діди парубкували». Поклонилися городоччани і звичним місцям у Почайвській Лаврі...

Насиченим був 2017 рік

тинець, Ольга Яхніця, Вахрушев, чук, Валентин Приз, Марія забезпечена Буковська Лаба.

Весело